

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b), c) i e) rozporządzenia Rady 207/2009 poprzez dokonanie nieprawidłowej oceny przez Izbę Odwoławczą bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji przedstawionej przez stronę skarżącą; naruszenie art. 75 rozporządzenia Rady nr 207/2009 gdyż Izba Odwoławcza nie uzasadniła, dlaczego nie uwzględniła podstawy odmowy rejestracji znaku z art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia; naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 207/2009, gdyż Izba Odwoławcza nie ustaliła w pełni właściwości znaku towarowego stanowiącego przedmiot wniosku o unieważnienie i nie uwzględniła niektórych właściwości tego znaku towarowego.

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 10 września 2009 r. w sprawie F-9/08,
Rosenbaum przeciwko Komisji, wniesione w dniu 11
listopada 2009 r. przez Eckeharda Rosenbauma**

(Sprawa T-452/09 P)

(2010/C 11/65)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Eckehard Rosenbaum (Bonn, Niemcy)
(przedstawiciel: adwokat H.-J. Rüber)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich i
Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 10 września 2009 r. w sprawie Rosenbaum przeciwko Komisji;
- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej w pierwszej instancji z dnia 13 lutego 2007 r. w przedmiocie zaszeregowania służbowego;
- nakazanie stronie pozwanej w pierwszej instancji dokonania zaszeregowania służbowego wnoszącego odwołanie w sposób pozbawiony dyskryminacji i odpowiadający jego doświadczeniu zawodowemu oraz podjęcia dalszych niezbędnych środków wynikających z wyroku;
- obciążenie strony pozwanej w pierwszej instancji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie jest skierowane przeciwko wyrokowi Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 10 września 2009 r. w sprawie F-9/08 Rosenbaum przeciwko Komisji, w drodze którego skarga wnoszącego odwołanie została oddalona.

Wnoszący odwołanie podnosi, w celu jego uzasadnienia, w pierwszej kolejności okoliczność, że Sąd do spraw Służby Publicznej nie przeprowadził pełnej analizy pierwszego zarzutu skargi. Dalej podnosi on, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo odrzucając trzy pozostałe zarzuty skargi, ponieważ w przeciwieństwie do przekonania Sądu mogły one doprowadzić do stwierdzenia nieważności zaskarżonego środka. Wreszcie wnoszący odwołanie twierdzi, że brak konkursów na wyższe stanowiska ma znaczenie dla kwestii zgodności z prawem zaskarżonej decyzji i zatem nieuwzględnienie przedstawionych w tym względzie dowodów jest niezgodne z prawem.

**Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2009 r. —
Westfälisch Lippischer Sparkassen- und Giroverband
przeciwko Komisji**

(Sprawa T-457/09)

(2010/C 11/66)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Westfälisch Lippischer Sparkassen- und Giroverband (Münster, Niemcy) (przedstawiciele: A. Rosenfeld i I. Liebach, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 maja 2009 r. dotyczącej pomocy państwa C-43/2008 (ex N 390/2008), którą Niemcy zamierzają udzielić na rzecz restrukturyzacji WestLB AG, decyzja notyfikowana jako dokument nr C(2009) 3900;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 12 maja 2009 r. dotyczącą pomocy państwa C-43/2008 (ex N 390/2008), którą Niemcy zamierzają udzielić na rzecz restrukturyzacji WestLB AG, decyzja notyfikowana jako dokument nr C(2009) 3900. W decyzji tej Komisja uznała, że zgłoszona pomoc państwa, która ma mieć postać gwarancji państwowej w wysokości 5 miliardów EUR jest — z zastrzeżeniem niektórych warunków — niezgodna ze wspólnym rynkiem. W uzasadnieniu skargi o stwierdzenie nieważności strona skarżąca, która posiada udziały w WestLB AG, podnosi następujące zarzuty:

- naruszenie zasady kolegalności ustanowionej w art. 219 WE ze względu na to, że zaskarżona decyzja nie została przyjęta przez Komisję jako organ właściwy rzeczowo, ale przez komisarza ds. konkurencji;
- naruszenie art. 87 ust. 1 WE ze względu na to, że nie wykazano istnienia okoliczności faktycznych prowadzących do zakłócenia konkurencji;
- niewłaściwe zastosowanie art. 87 ust. 3 lit. b) drugi przypadek WE ze względu na to, że w zaskarżonej decyzji nie uwzględniono ani okoliczności faktycznych, ani treści czy struktury tego przepisu, że decyzja ta nie prowadzi do zrównoważenia interesów i do zbadania proporcjonalności, mimo że podjęcie tych działań jest niezbędne, że decyzja ta zawiera pod wieloma względami błędy w ocenie i w zakresie uznania oraz że określa ona nieproporcjonalne warunki;
- naruszenie zasady proporcjonalności;
- naruszenie obowiązku zapewnienia poszanowania zasady równego traktowania ze względu na to, że zaskarżona decyzja traktuje w sposób nierówny WestLB AG i jej akcjonariuszy w porównaniu z decyzjami wydanymi przed trwającym obecnie kryzysem finansowym i w porównaniu z decyzjami podjętymi w jego ramach;
- naruszenie art. 295 WE ze względu na to, że warunek dotyczący rezygnacji z pozycji właściciela, zajmowanej do tej pory, stanowi naruszenie prawa akcjonariuszy WestLB AG do poszanowania własności, które to prawo jest zagrożone i chronione przez Niemcy;
- naruszenie art. 7 ust. 4 rozporządzenia WE nr 659/1999 ⁽¹⁾, który nie stanowi wystarczająco precyzyjnej podstawy normatywnej dla takiej interwencji;
- naruszenie obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 253 WE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. [88 WE] (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2009 r.– Slovak Telekom a.s. przeciwko Komisji

(Sprawa T-458/09)

(2010/C 11/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Slovak Telekom a.s. (Bratysława, Republika Słowacka) (przedstawiciele: M. Maier, L. Kjølbye i D. Geradin, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszym skarżąca zwraca się o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 6840 z dnia 3 września 2009 r. nakazującej jej, na podstawie art. 18 ust. 3 oraz art. 24 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 1/2003 ⁽¹⁾, dostarczenie informacji w ramach sprawy COMP/39523 — Slovak Telekom, dotyczącej postępowania na podstawie art. 82 WE; w przypadku niespełnienia sformułowanych w niej żądań decyzja ta przewiduje nałożenie kar pieniężnych.

Na poparcie swego żądania skarżąca przedstawia następujące argumenty:

Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003 w odniesieniu do informacji dotyczących okresu poprzedzającego przystąpienie Republiki Słowackiej do UE. Skarżąca stoi na stanowisku, że przed tym przystąpieniem Komisja nie miała uprawnień do stosowania prawa wspólnotowego w odniesieniu do działań, które miały miejsce na terytorium Republiki Słowackiej, a zatem nie może ona korzystać z przyznanych jej w tym artykule uprawnień dochodzeniowych, aby uzyskać dotyczące tego samego okresu informacje.

Po drugie, skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę sprawiedliwego procesu, o której mowa w art. 41 ust. 1 Karty Praw Podstawowych. Przeprowadzone przez Komisję dochodzenie w przedmiocie zachowania skarżącej w okresie, kiedy prawo wspólnotowe nie znajdowało zastosowania w stosunku do skarżącej, która nie miała obowiązku go przestrzegać, może wyrządzać jej ostatniej szkodę.